

Що посієш, те й пожнеш - Джерело

Написав Ірина Косарук
Вівторок, 03 листопада 2015, 12:29

Нехай ця дійсна життєва історія стане
для нас повчальною.

" Бо що тільки людина посіє, те саме й пожне"
(Гал.6:7)

Старість підійшла так непомітно:
Зморшками покрилося чоло,
Тіло усе більш стало боліти,
Сил не стало, наче й не було...

Брат Микола довгий час в зібрання
Сам уже не міг, на жаль, піти.
У віконце вигляда ще зрання,
Любить спостереження вести.

Бачить: у його сусіда хвіртка
Вже й не закривається, щораз
Хтось із церкви йде його провідать,
А сусід-то був по вірі брат.

Теж хвороба й старість підкосили,
Сам собі вже ради не дає.
Й думав брат Микола: "В чому ж діло?
Чом ніхто до мене не прийде?"

Котрий місяць вже сиджу у хаті.
Господи, Ти ж бач, як важко жить!
Біль у тілі, сил нема піднятись,
Й так самотньо, ні з ким й говорить..

Чому ж мою хату обминають?
Хоч би хто провідати зайшов,
Про сусіда лише пам'ятають.
Ось така у християн любов?"

В серці запитань було багато,
Й відповідь на них не міг знайти.
Раптом чує він, як промовляти
Став до його серця Дух Святий:

"А чи є любов в твоєму храмі?
Чи ділами віру підкріпляв,
Коли силу мав, ходив в зібрання?"

Що посієш, те й пожнеш - Джерело

Написав Ірина Косарук
Вівторок, 03 листопада 2015, 12:29

Чи для ближніх час ти уділяв?"

Плаче брат, згадав роки прожиті:
Ніби вчора був ще молодий,
Й стало соромно, бо не бажав трудитись,
Працю Божу обминав завжди.

Ніколи було провідать хворих,
Мав в житті важливих безліч справ,
До стареньких не цікаво молодому
Було йти, і він їх уникав.

"Хай хтось інший зробить добре діло,"-
Думав так. Аж ось роки пройшли,
Й стало видно: на життєвій ниві
Бур'яни одні лиш поросли.

А сусід, що братом був по вірі,
Всім старався чимсь допомогти,
Він любові зерна щедро сів,
І на старості збирав свої плоди.

Друже мій, а що в твоїй скарбниці?
Як багато в неї вже поклав?
В своє серце нині подивися:
Чи плоди зросли там, чи бур'ян?

Все, що сієм, будем пожинати,
Бо, неначе нива, все життя.
Треба нам це завжди пам'ятати,
І трудитись в Господа Ім'я.

Сіймо зерна доброти й любові,
Сіймо щедро, як Господь звелів,
Щоби віра в нас була живою,
Й принесла багато ще плодів.

А коли пройдем земну дорогу,
З рук Христа отримаєм вінця
За всю працю, і за те, що Богу
Вірність зберегли ми до кінця.

03.11.2015